

Д. Кардашевъ.

Заветътъ на Кубратъ ханъ.

Нощъ втора

а вѣнъ бѣ тихо и се чуваше само гласа бухалитѣ и кукумявкитѣ. Скоро надъ планината се показа едно малко черно облаче, което постепенно се наголѣми и затъмни небето. Заедно съ него се зачу и слабо шумоление, което бързо се усили и забуча.

Изведнажъ прозорецътъ се разтвори и въ келията нахлу приятна хладина. Паисий трепна, взе писалката и я потопи три пѣти въ мастилото. Въ мигъ бучението спре и настана гробна тишина. Въ тъмнината се изобрази отначало глава съ огнени очи, а после се очерта и тѣло на грамаденъ бѣлъ орелъ.

— Отче Паисий, каза орелътъ съ ясенъ звѣнливъ гласъ.

— Азъ съмъ — Турулъ — царьтъ на орлитѣ. — Най-стариятъ отъ всичкитѣ орли по тѣзи мѣста.

Миналото ми е славно, както миналото на старитѣ царе.

Историята, която ще ти разкажа, никой не е чувалъ. Слушай и пиши!